

bringsforslaget gaar ud paa, blev fremført. Derimod kan jeg ikke tiltræde Vndringsforslagene Nr. 10, 11 og 12, bl. A. fordi jeg ikke anser det for heldigt, om § 7 andet Stykke skulde gaa ud. Det er netop en Bestemmelse, som jeg tror, at man maa sætte Pris paa. Den indeholder en Bemyndigelse for Politiet til at kunne paalægge Ciere af Hunde, der vise sig bidste eller glubste eller have den Vane at forulempe Folk ved at fare imod dem eller at forfølge dem, at holde saadanne Hunde bundne eller indelukkede eller forsynede med Mundturb og dernæst en Bestemmelse om — hvad der jo er ganske naturligt — at der kan idømmes Folk Bøder, naar de ikke efterkomme Politiets Paalæg. Jeg tror ikke, at denne Bestemmelse, saaledes som den er affattet, kan medføre nogen ubillig Gene for Folk, thi det maa jo vel erindres, at der slet ikke i Paragrafen staar, at man kan faae dette Paalæg og de deraf flydende Bøder, — nemlig hvis man ikke overholder Paalæget — blot fordi Ens Hund en enkelt Gang har forfulgt en Mand. Bestemmelsen lyder kun paa, at et saadant Tilhold kan gives, naar Hundene have Vane at forulempe Folk ved at fare imod dem eller forfølge dem. Udtrykket „har Vane“ refererer sig ogsaa til at forfølge, ligesaa vel som til at fare imod, og derfor synes jeg, at det i og for sig er en heldig Bestemmelse, som man ikke bør give Afkald paa. De to andre Vndringsforslag under Nr. 10 og 11 har jeg desuden særskilte Indvendinger imod, hvorfor jeg tror, at de slet ikke kunne gaa an, saaledes som de lyde. Vndringsforslaget under Nr. 10 gaar nemlig ud paa, at der skulde komme til at staa „har en saadan Hund tidligere bidt et Menneffe eller voldt anden Skade eller Ulempe paa offentlig Vej, Gade eller Plads“, kan Politiet give Cieren Paalæg o. s. v.“, men dertil vil jeg bemærke, at der jo ikke i Paragrafen indeholdes nogen Bestemmelse om, at man kan ifalde Ansvar, fordi Ens Hund har foranlediget Ulempe paa offentlig Vej, Gade eller Plads. Naar man ændrede Paragrafen saaledes som her er foreslaet, maatte jo Forudsætningen fornødtvis være den, at man kunde dømmes ikke blot, hvor Ens Hund havde bidt Menneffer eller gjort anden Skade, men ogsaa hvor den havde voldt Ulempe paa offentlig Vej, Gade eller Plads. Det, at man engang var bleven dømt eller havde maattet indgaa Forlig i den Anledning, skulde saa være en Grund, der retfærdiggjorde, at Politimesteren kunde give Cieren det i Paragrafen omtalte Paalæg, at lade Hunden dræbe eller indelukke, men naar man ser paa den første Del af Para-

grafen, vil man se, at der ikke der tales om Andet end Straf af Bøder, naar en Hund har bidt sagesløse Personer, sønderrevet deres Klæder eller paa anden Maade forarsaget dem Skade. I det næste Punktum hedder det: Forulempes Nogen paa en af de nævnte Maader — det vil sige, at Vedkommende er bleven bidt, eller at hans Klæder ere blevene sønderrevne, eller at der paa anden Maade er forarsaget ham Skade — kan den Straf, der omtales, nemlig Bøder fra 2—100 Kr. anvendes; men der findes altsedes ikke nogen Bestemmelse i Paragrafen om, at man kan straffes, fordi Ens Hund har forarsaget Ulempe paa offentlig Gade, Vej eller Plads. Jeg vilde ogsaa anse dette for en meget betænkelig Bestemmelse, paa Grund af det overordentlig Ubestemte, der ligger i Udtrykket: forvoldte Ulempe paa offentlig Gade, Vej eller Plads; det er et meget vagt Udtryk, og selv om man vilde sige, at de Bemærkninger, jeg her gjør, kun ere redaktionelle Indvendinger, og at man jo kunde ændre det første Stykke af Paragrafen saaledes, at det ogsaa kom til at omfatte dette Punkt, nemlig: foranledige Ulempe paa offentlig Gade, Vej eller Plads, vil jeg dertil svare, at en saadan Regel i det Hele taget ikke kan gaa an. Det er en altfor ubestemt Regel, at en Mand skal kunne muldres, fordi hans Hund har forarsaget Ulempe paa offentlig Gade, Vej eller Plads. Naar f. Ex. en stor Hund ligger og strækker sig paa Fortoget i en snæver Gade, og Folk derved nødes til at gaa af Veien for den, fordi de ikke tør røre ved den, kunde man jo sige, at Hunden havde forarsaget Ulempe paa offentlig Gade, hvorfor ogsaa Cieren skulde muldres; men det vilde vistnok være at gaa for vidt. Derfor tror jeg ikke, at Vndringsforslag under Nr. 10 kan gaa an. Vndringsforslaget under Nr. 11 tror jeg heller ikke bør vedtages; saaledes som det lyder, kan det i alt Fald slet ikke gaa an. Thi efter dets Ordlyd vilde der komme til at staa i Paragrafen: hvorfor dens daværende Cier er bleven tiltalt, dømt eller har maattet indgaa Forlig. Dersom Bestemmelsen skulde affattes saaledes, kunde man dertil sige, at det, at Cieren er tiltalt, kan man dog ikke tillægge nogen Betydning. Thi et af to maa være Tilfældet: Enten bliver han frifundet, og saa kan der da virkelig ikke være Tale om, at den Omstændighed, at han er bleven frifundet for et saadant Forhold, skulde berettiggø Politimesteren til at give ham et Paalæg, eller ogsaa er han dømt under Sagen, men da er jo denne Bestemmelse ganske overflødig.